

Μετά από την 5μηνη διαπραγματευτική διαδικασία η κυβέρνηση έστω και στο παρά ένα αποφάσισε να απαντήσει αρνητικά στο τελεσίγραφο των τοκογλύφων δανειστών οι οποίοι σε κάθε υποχώρηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ απαιτούσαν αξιώνοντας νέα μέτρα λιτότητας, ύφεσης, φορολογικών επιβαρύνσεων, εκποίησης της δημόσιας περιουσίας και συντριβής της κοινωνίας, του λαού και των εργαζομένων.

Ποια ήταν τα δεδομένα μέχρι την ώρα που ο πρωθυπουργός αποφάσισε την πραγματοποίηση του δημοψηφίσματος:

Η κυβέρνηση έκανε το ολέθριο βήμα στις 20/2/2015 δίνοντας και η ίδια το έναυσμα να λειτουργήσουν οι δυνάμεις της οικονομικής και πολιτικής ελίτ ως πολιορκητικός κριός εναντίον της χώρας μας και του λαού μας.

Στην συνέχεια οπισθοχωρώντας ακόμη πιο πολύ μέσα από τις διαπραγματεύσεις δέχθηκε το πλήρες πάγωμα των προεκλογικών της δεσμεύσεων βάσει των οποίων ψηφίστηκε από τον ελληνικό λαό, ενώ συνεχίζοντας στην ίδια ρότα υποχώρησε κατά κράτος στις απαιτήσεις των τοκογλύφων αποδεχόμενη σειρά υφεσιακών και αντιλαϊκών μέτρων με το γνωστό 47σέλιδο των προτάσεων της και στην συνέχεια κάτω από το βάρος των πιέσεων και των απειλών διαμόρφωσε το 8σέλιδο με νέες ακόμη πιο χειρότερες παραχωρήσεις που μετέτρεπαν την πολιτική της να παρομοιάζεται με αυτήν των Σαμαροβενιζέλων.

Ταυτόχρονα η κυβέρνηση και οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ συντηρούσαν και καλλιεργούσαν την αναμονή και την ανάθεση για να βρίσκεται σε παθητικότητα και αδράνεια το εργατικό κίνημα αλλά και τα άλλα μαζικά λαϊκά κινήματα.

Η αριστερή πτέρυγα του κόμματος το ίδιο χρονικό διάστημα περιόριζε την όποια αντίδρασή της στα στενά πλαίσια του κόμματος το οποίο ο Πρόεδρος του έδειχνε να το αγνοεί, να το παραγκωνίζει και ενίοτε να το υποκαθιστά ο ίδιος.

Την ίδια περίοδο οι δυνάμεις αυτές αντί να επεξεργασθούν ένα εναλλακτικό σχέδιο που θα τερματίζει τον εκφυλισμό και τον εκτροχιασμό των διαπραγματεύσεων που θα απευθύνονται στο σύνολο των άλλων αριστερών δυνάμεων στα πλαίσια της διαμόρφωσης ενός κοινού πλαισίου δράσης και κινητοποίησης του λαού αποσπασματικά **αναπαρήγαγαν τα περί ρήξης χωρίς περιεχόμενο, χωρίς σχεδιασμένη εναλλακτική λύση και κατεύθυνση** ενώ υπήρχαν και στελέχη της αριστερής πλατφόρμας που πανηγύριζαν και αρθρογραφούσαν για τις 100 μέρες με κυβέρνηση της αριστεράς και προκλητικά **περιφρονούσαν ότι η διαπραγματευτική τακτική οδηγούσε συστηματικά στην ακύρωση των προεκλογικών και προγραμματικών θέσεων στην διολίσθηση σε νεομνημονιακές πολιτικές.**

Η αναφορά αυτή είναι αναγκαία να καταγραφεί όχι τόσο για να υποτιμήσουμε την προσπάθεια αυτών των δυνάμεων που κυρίως στο εσωκομματικό πεδίο ήταν θετική και σημαντική να διαμορφωθεί ένας συσχετισμός εναντίον των κυβερνητικών υποχωρήσεων αλλά **κυρίως να καταδείξουμε τον κίνδυνο το αριστερό εγχείρημα να ακυρωθεί εάν και εφόσον αυτές οι δυνάμεις με τις υπόλοιπες της**

ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς δεν συμπορευτούν σε ένα κοινό προωθημένο ριζοσπαστικό εναλλακτικό πρόγραμμα που θα ενώνει, θα συσπειρώνει, θα ριζοσπαστικοποιεί τις λαϊκές και εργατικές μάζες και θα τις φέρνει στο προσκήνιο. Οι δυνάμεις αυτές της πολιτικής, κοινωνικής και κινηματικής αριστεράς είναι αυτές που κυρίως μπορούν να ορθώσουν το ανάστημά τους, να βάλουν φραγμό στους εκβιασμούς των πολιτικών και οικονομικών δυνάμεων εντός και εκτός της χώρας που επιθυμούν να μετατρέψουν την κυβέρνηση και την πολιτική της σε υποχείριό τους. **Οι δυνάμεις αυτές μπορεί να αποτελέσουν την ραχοκοκαλιά ενός νέου ελπιδοφόρου κινήματος και να γίνουν ο κυματοθραύστης για να συντριβούν τα σχέδια των τοκογλύφων δανειστών.**

Αναφορικά με τους παράγοντες που συνετέλεσαν την τελευταία στιγμή να υπάρχει η στροφή της ηγετικής ομάδας της κυβέρνησης πρέπει να αναφέρουμε μεταξύ των άλλων την **διογκούμενη λαϊκή και εργατική δυσαρέσκεια** στην διολίσθηση και την μεταλλαγή των θέσεων του ΣΥΡΙΖΑ όπως αυτές διατυπώνονταν ακόμη και δημοσκοπικά και έδειχναν: Να συρρικνώνεται συνεχώς η εκλογική επιρροή του ΣΥΡΙΖΑ, να εκφράζεται εντονότατα η δυσαρέσκεια για τον κίνδυνο υπογραφής ενός μνημονίου με μέτρα λιτότητας και περικοπών αλλά και αυτή η ίδια η δημοτικότητα του Πρωθυπουργού να υποχωρεί αισθητά το τελευταίο διάστημα.

Παράλληλα οι οβιδιακές μεταμορφώσεις της κυβερνητικής πολιτικής με τις υποχωρήσεις να διαδέχονται η μία την άλλη στο κομματικό δυναμικό του ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο δεν τις ενσωμάτωσε και δεν τις υιοθέτησε αλλά βρέθηκε στην απέναντι όχθη με το κομματικό δυναμικό. Ακόμη και η τελευταία απόφαση της Κ.Ε η οποία λήφθηκε με ψήφους 95-75 συνετρίβει και έγινε φύλλο και φτερό με τις υποχωρήσεις της διαπραγματευτικής ομάδας με επικεφαλής τον πρωθυπουργό και τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης.

Η λαϊκή δυσαρέσκεια σε συνδυασμό με την αντίθεση του οργανωμένου κόμματος στην διολίσθηση της κυβέρνησης ήταν επόμενο να συντελέσει στην διαμόρφωση ανάλογων διεργασιών και στην κοινοβουλευτική ομάδα η οποία με την σειρά της **μια σειρά μέλη της διαχώρισαν ανοιχτά και δημόσια την θέση τους και πολλοί από αυτούς δήλωναν την πρόθεσή τους να καταψηφίσουν την συμφωνία κυβέρνησης δανειστών** όταν μάλιστα κατέστη γνωστό από την ανάλυση των μέτρων ότι **η πρόταση της κυβέρνησης εκτόξευε τα προτεινόμενα μέτρα προς τους θεσμούς στο αστρονομικό ποσόν των 8 δις ευρώ για την διετία 2015-2016.**

Οι συνεχείς νέες απαιτήσεις της τρόικα απέναντι στην κυβέρνηση που έφθασε στο σημείο να μην αποδέχεται ισοδύναμα μέτρα αλλά να εστιάζει στο ασφαλιστικό – εργασιακό και ΦΠΑ ήταν φαίνεται η αφορμή να ξεχειλίσει το ποτήρι ακόμη και στον πρωθυπουργό ο οποίος δήλωνε και δηλώνει πιστός θιασώτης της ευρωπαϊκής ιδέας, της ευρωπαϊκής ένωσης και της ζώνης του ευρώ.

Δεν πρέπει να υπάρχουν αυταπάτες ότι ο ηγετικός πυρήνας της κυβέρνησης ήταν αποφασισμένος για μια συμφωνία μέχρι την τελευταία στιγμή, μάλιστα το πρωθυπουργικό περιβάλλον (Φλαμπουράρης – Παππάς – Σακελαρίδης – Παπαδημούλης) τις τελευταίες μέρες απειλούσαν ανοικτά με κυρώσεις και προσφυγή στις κάλπες όποιους δεν συμφωνούσαν με την αντιλαϊκή συμφωνία που ήταν στα σκαριά.

Κλείνοντας πρέπει να σημειώσουμε δύο στοιχεία στο τελεσίγραφο των δανειστών εξαιρετικά σοβαρά που εξέθεταν ανεπανόρθωτα την κυβέρνηση και καθιστούσαν αδύνατη την οποιαδήποτε συμφωνία: α) η άρνησή τους να δεσμευτούν για την απομείωση του χρέους β) ταυτόχρονα να παράσχουν ουσιαστικές δεσμεύσεις για την ουσιαστική χρηματοδότηση της ελληνικής οικονομίας όπως διακαώς ζητούσε η κυβέρνηση όταν παραβίαζε την μία μετά την άλλη τις κόκκινες γραμμές!!

Κρίσιμη και αποφασιστική μάχη μέχρι την τελευταία ώρα για την επικράτηση του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα

Ο κύβος ερρίφθη και η προσφυγή στο δημοψήφισμα αποτελεί κάτω από προϋποθέσεις την συνθήκη εκείνη

που μπορεί να αλλάξει σελίδα η χώρα και ο λαός.

Κατ' αρχήν να σημειωθεί ότι το ερώτημα του δημοψηφίσματος σωστά προκάλεσε τις αντιρρήσεις των άλλων δυνάμεων της αριστεράς αφού αφήνει διάπλατα ανοιχτή (όχι το παράθυρο όπως λέει το ΚΚΕ) αλλά την πόρτα μέσα από το όχι στην πρόταση των δανειστών να περάσει η αντιλαϊκή κυβερνητική θέση - πρόταση των 8 δις ευρώ!!

Από αυτήν την άποψη είναι ζήτημα επείγουσας σημασίας πολιτικά να αποσαφηνιστεί πλήρως τόσο από την κυβέρνηση όσο και από τον ΣΥΡΙΖΑ ότι αυτό το πρόγραμμα όχι απλά παγώνει αλλά αποσύρεται οριστικά όπως επίσης και κάθε μέτρο το οποίο είναι σε αντιλαϊκή αντεργατική και υφεσιακή κατεύθυνση.

Αυτό πολιτικά είναι απαραίτητο για να υπάρξει η ευρύτερη δυνατή ενότητα, συσπείρωση, κινητοποίηση και δράση του λαού και των εργαζομένων **για να ξέρουν τι υπερασπίζονται, για να γνωρίζουν την εναλλακτική επιλογή, για να γίνει πραγματικά λαϊκή και πανεργατική υπόθεση το βροντερό όχι στο δημοψήφισμα.**

Αν η κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν το πράξουν αυτό θα έχουν ιστορικές ευθύνες και στην ουσία αυτοϋπονομεύουν το κρίσιμο διακύβευμα του δημοψηφίσματος.

Είναι φανερό ότι τις επόμενες μέρες έως το δημοψήφισμα πρέπει να αναμένουμε μια πρωτοφανή επίθεση από τις δυνάμεις του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου από τους θεσμούς - τρόικα (ΔΝΤ - Ε.Ε - Ε.Κ.Τ) που θα εντείνουν την καταστροφολογία, την κινδυνολογία για να επηρεάσουν τον λαό και να τον οδηγήσουν στην κάλπη μέσα σε καθεστώς αβεβαιότητας και ανασφάλειας μαζί με το ντόπιο κεφάλαιο και το πολιτικό υπηρετικό προσωπικό (Ν.Δ - Ποτάμι - ΠΑΣΟΚ) θα δώσουν τα ρέστα τους.

Ήδη η απόφαση της Ε.Κ.Τ για πάγωμα της έκτακτης χρηματοδότησης (ΕΛΑ) στα επίπεδα της περασμένης εβδομάδας, οι δηλώσεις των Γερμανών αξιωματούχων όπου σε συγχορδία με τις ΗΠΑ και τις άλλες δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ευρωζώνης καθώς και τα λεγόμενα θεσμικά όργανα όπως είναι ο πρόεδρος του ευρωκοινοβουλίου, της ευρωομάδας, της κομισιόν, ο ελεγχόμενος από τα μονοπώλια και τις κυβερνήσεις τους διεθνής τύπος έχουν εγκαινιάσει από κοινού μια άνευ προηγουμένου επίθεση ενάντια στην χώρα, τον λαό και τους εργαζομένους με σκοπό σε αυτή την φάση να αλλοιώσουν την βούλησή τους, να τους τρομοκρατήσουν και με τον τρόπο αυτό να καθοδηγήσουν απόλυτα την βούλησή τους στην κατεύθυνση του ναι στην επαίσχυντη πρόταση - τελεσίγραφο των τοκογλύφων.

Οι εκβιασμοί, οι πιέσεις, οι απειλές σε βάρος του λαού θα ενταθούν και θα πολλαπλασιαστούν, θα πάρουν ακόμη πιο κινδυνολογικό χαρακτήρα. Ταυτόχρονα το διαπλεκόμενο μιντιακό εγχώριο σύστημα αλλά και οι διάφοροι δημοσιογραφικοί αστέρες, δήθεν ανεξάρτητοι ο καθένας, με τον τρόπο αυτό θα δώσουν δείγμα γραφής στα πραγματικά αφεντικά τους τις επόμενες ημέρες. Ο λαός δεν πρέπει να τρομοκρατηθεί, δεν πρέπει να υποκύψει στα διλλήματα, να υποταχθεί στους εκβιασμούς του μεγάλου κεφαλαίου και των πολιτικών εκπροσώπων του, δεν πρέπει να παραπλανηθεί από το λόμπι του δημοσιογραφικού εκείνου κατεστημένου πολλοί από τους οποίους πέταξαν την μάσκα τους και αποκαλύπτονται ότι το οικονομικό και πολιτικό κατεστημένο όταν τους έχει ανάγκη αυτοί πρόσχαρα τους πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις τους.

Οι δυνάμεις της πολιτικής και κοινωνικής αριστεράς, οι αγωνιστές των κινημάτων και του μαχόμενου ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος πρέπει να μετατρέψουν την μάχη του δημοψηφίσματος όχι απλά σε ναι ή όχι . Το αγωνιστικό και πανίσχυρο ΟΧΙ πρέπει να μπολιάσει τις καρδιές των ανθρώπων της εργασίας, των μεσαίων και λαϊκών στρωμάτων, των ανέργων, των συνταξιούχων, της νεολαίας, όλων των ζωντανών δυνάμεων της ελληνικής κοινωνίας, πρέπει με την παρέμβασή τους, την πολιτική τους θέση, το εναλλακτικό τους σχέδιο να αποκαλύψει το βάρβαρο πρόσωπό της Ε.Ε, της ζώνης του ευρώ. Πρέπει η πολιτική τους παρέμβαση

να κατευθύνεται με όρους κινήματος, δράσης και αγώνα σε μια **εναλλακτική κατεύθυνση που θα αμφισβητεί τον μονόδρομο της Ε.Ε, του ευρώ, που θα θέτει στόχους αποδέσμευσης από αυτούς τους καπιταλιστικούς μηχανισμούς και ολοκληρώσεις.**

Ο δρόμος για μια άλλη ανεξάρτητη πορεία της χώρας μας είναι αυτός που πρέπει να διαβούμε, να περπατήσουμε και να πορευθούμε περήφανα, με αξιοπρέπεια, συνέπεια και αποφασιστικότητα.

Το όχι της Κυριακής πρέπει ο λαός και τα κινήματά του να το μετατρέψουν με την αγωνιστική τους παρέμβαση **σε μια νέα αφετηρία αγώνων για μια πραγματική ριζοσπαστική και ανατρεπτική κατεύθυνση προς όφελος του λαού και των εργαζομένων.**

Στόχοι εναλλακτικής κατεύθυνσης πρέπει να είναι:

- Διαγραφή του χρέους
- Ούτε ένα ευρώ στους τοκογλύφους δανειστές
- Έξοδο από την ζώνη του ευρώ και την Ε.Ε
- Εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος και των μεγάλων οργανισμών στρατηγικής σημασίας για την εθνική οικονομία με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο
- Ξήλωμα και κατάργηση των μνημονιακών νόμων
- Κατάργηση των προνομίων του μεγάλου κεφαλαίου και ουσιαστική φορολόγηση του μεγάλου πλούτου

*Ο Αντώνης Νταλακογεώργος είναι Πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ, Γενικός Γραμματέας του Ε.Κ. Πειραιά και Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΠΝΟ